

Сега азъ ви навеждамъ на мисълта за Божественото въ човѣка, за да влѣя нова струя въ вашия животъ. Безъ тази мисль вие ще дойдете до безизходно положение. Намѣрите ли се въ това положение, трѣбва да направите крачка напредъ, да излѣзете отъ областта на човѣшкото и да влѣзете въ областта на Божественото, дето има развитие. Който не може да мине въ тази област, той ще се отчае и ще пожелае да умре, да свърши съ живота си. Нѣма защо да умираете — ще се пожертвувате, ще се откажете отъ човѣшкото за смѣтка на нѣщо по-високо. Само егоиститѣ хора искатъ да умратъ, за да не дадатъ нѣщо отъ себе си. Доброволно или насила, човѣкъ непременно трѣбва да даде нѣщо отъ себе си. За предпочитане е доброволно да даде. Смъртта, която преждевременно иде, показва, че е дошло време вече за човѣка да даде нѣщо. Тя го мушне оттукъ-оттамъ, вземе отъ него, каквото ѝ е нужно, и си заминава. Глупавитѣ хора умиратъ насилствено и преждевременно. Гениалнитѣ хора не чакатъ да дойде смъртта и да ги застави да даватъ. Презъ цѣлия си животъ тѣ даватъ доброволно, вследствие на което не умиратъ, но заминаватъ.

Мнозина се оплакватъ, че сж остарѣли. Дали човѣкъ е младъ или старъ, това не трѣбва да го смушава. Това сж временни положения, презъ които всѣки трѣбва да мине. Важно е, при всички случаи на живота си да запазите въ себе си онова, което не се измѣня. Това